

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Варна, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело
№ 20223000500319 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано по въззивна жалба, подадена от КПКОНПИ, гр. София /по-нататък само Комисията/, срещу решение № 58/27.04.22г. по гр.д. № 188/21г. на ОС-Разград, с което са отхвърлени исковете на Комисията за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество против А. А. С. и Б. И. А. с правно основание чл. 153, ал. 2 от ЗПКОНПИ, на стойност 112 773.10 лева, представляващо незаконно придобито имущество от А. А. С. и Б. И. А., както следва:

- на основание чл. 151 във вр. с чл. 142, ал.2, т. 1, във връзка с чл. 141 и чл. 149 от ЗПКОНПИ от А. А. С., ЕГН ***** - сумата в размер на 15 000 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на НЕДВИЖИМИ ИМОТИ, находящи се в строителните граници на гр. Завет, общ. Завет, обл. Разград, а именно: ЧАСТ ОТ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1131, с площ от 690 кв.м. от квартал 79 по плана на града, одобрен със заповед №280 от 31.05.1979 г., с адрес по удостоверение за данъчна оценка ул. “Люлин“ № 10, при граници и съсед: улица „Люлин“, УПИ IX-131 и ПИ № 132, ведно с

построените в имота жилищна сграда, с декларирана застроена площ по данъчна оценка 90 кв.м., подобрения и трайни насаждения, съгласно горечитирания план за частта от поземления имот е отреден УПИ № X-1131, с площ от 720 кв.м., от квартал 79, с неуредени регулационни отношения и ЧАСТ ОТ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1131, с площ от 660 кв.м. от квартал 79 по плана на града, одобрен със заповед № 280 от 31.05.1979 г., с адрес по удостоверение за данъчна оценка ул. „Люлин“ № 10, при граници и съседи: улица „Люлин“, УПИ X-131 и УПИ VIII-1130, ведно с построената в имота жилищна сграда /стопанска постройка по документ за собственост/, с декларирана застроена площ по данъчна оценка 90 кв.м., подобрения и трайни насаждения, съгласно горечитирания план за частта от поземления имот е отреден УПИ № IX-1131, с площ от 690 кв.м., от квартал 79, с неуредени регулационни отношения, за придобиването на които не е установен законен източник, отчуждени с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 3, том I, рег. № 187, дело № 3/10.01.2020 г. (Акт № 36, том 1, дело № 36, вх. рег. №69/13.01.2020 г. на СВ – Кубрат);

- на основание чл. 151, във вр. чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 и чл. 149 от ЗПКОНПИ от Б. И. А. - сумата в размер на 5 190 лв., представляваща непреобразуваната част от вноски на каса по разплащателна сметка в лева № 21154942 в „Банка ДСК“ ЕАД, за която не е установен законен източник;

- На основание чл. 151, във вр. чл. 142, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от А. А. С. и Б. И. А., с цена на иска 92 583.10лв., в това число: сумата в размер на 84 974.92 лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание; и сумата в размер на 7 608.18 лв., представляваща придобити средства от престъпление, невъзстановени и непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

Счита се, че решението е неправилно и необосновано и се претендира неговата отмяна и уважаване на предявените иски за отнемане на незаконно придобито имущество. Поддържа се, че материалният закон е бил приложен неправилно, тъй като цитираните от първоинстанционния съд четири съдебни решения и едно определение на ВКС, не съставляват задължителна съдебна практика, а от друга страна не е съобразено друго и най-актуално решение на

ВКС – Решение № 29/12.04.21г. по гр.д. № 1021/19г., III г.о. Излагат се съображения относно съдържанието на понятията в приложимия ЗПКОНПИ, отнасящи се до основателността на предявените искиове – „значително несъответствие“, „имущество“, „нетен доход“. Поддържа се, че законът изисква съпоставяне на имуществото като съвкупност за целия проверяван период с размера на нетния доход, а не само наличното имущество към края на проверявания период, а още по-малко стойността на притежаваното в началото на проверявания период имущество с неговата стойност в края на периода. Поддържа се, че на отнемане подлежат и незаконно придобитите парични средства, дори и същите да не са налични в патримониума на ответниците. Разглежда се характера на парите като платежно средство (налично или безналично) и като средство за натрупване на богатства, поради което те представляват имущество по см. на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ, което подлежи на отнемане в полза на държавата, ако са придобити незаконно. Когато имуществото липсва или е отчуждено, то на осн. чл. 151 от ЗПКОНПИ се отнема неговата равностойност, което е приложимо и към заместимите, но непотребими движими вещи, каквито са парите. Счита се, че съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 от ЗПКОНПИ исковите са осъдителни, а не конститутивни, поради което не е необходимо ищецът да сочи „откъде да бъдат отнети в полза на държавата“. Сочи се, че основният спорен въпрос по настоящото дело е относно доходите на ответниците, техният произход и размер. В тази връзка се излага, че ответниците не са депозирали отговор на исковата молба, с която да са оспорили твърденията на Комисията и не представят доказателства, които да оборват същите. Цитират се направените изявления на ответниците пред съда, че не се оспорва това, което се твърди в исковата молба, но тези пари не са налични, защото са изхарчени за децата и ако може сумите да се изплащат на части. Предвид конкретно установените по делото факти и съобразно вариант I или II от заключението на СИЕ (които според Комисията следва да бъдат кредитирани), законните доходи на ответниците за проверявания период възлизат според всеки от вариантите съответно на 10 154.46 лв. или на 9 822.31 лв.; обичайните и извънредните им разходи са били съответно 105 166.67 лв. или 100 084.09 лв., при което нетният доход е в отрицателна величина съответно от минус 95 012.21 лв. или минус 90 261.78 лв. Придобитото през проверявания период имущество от ответниците възлиза на общо 111 437.84 лв., при което несъответствието е в

размер на съответно 206 450.05 лв. или 201 699.62 лв. Изложени са подробни съображения защо не следва да се кредитират варианти III и IV от заключението на СИЕ, тъй като в същите не са включени получените и признати от ответниците суми, получени чрез системите за бързи разплащания. Комисията не твърди същите да са налични в патримониума на ответниците, но на осн. чл. 151 от ЗПКОНПИ на отнемане подлежи равностойността на липсващото имущество. Претендира се отмяна на решението и уважаване на исковете, ведно с присъждане на разносните за двете инстанции.

В предвидения срок не са депозиран отговори на въззивната жалба от насрещните страни А. А. С. и Б. И. А..

Въззивната жалба е подадена в срок, от страна с правен интерес от обжалването на обжалваем съдебен акт.

В с.з. пред въззивната инстанция изложеното становище на Комисията се поддържа чрез процесуален представител.

За да се произнесе съдът съобрази следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционното производство е образувано въз основа на подадената на **01.07.21г.** искова молба от КПКОНПИ, гр. София с искане за отнемане на имущество от ответниците А. А. С. и Б. И. А., за което се твърди, че е незаконно придобито през периодите на извършените срещу двамата проверки – тази срещу ответника е била от 26.11.2009г. до 26.11.2019г. и тази срещу ответницата е била от 05.09.11г. до 26.11.19г. В исквата молба е посочено, че въз основа на постъпило на 20.11.19г. уведомление в ТД на КОНПИ-Варна, изпратено от РП-Кубрат (приложено на л. 71-73 от делото) за привличане в качеството на обвиняеми на лицата А. А. С. и Б. И. А. по ДП № 32/18г. по описа на ОСЛО при ОП-Разград за това, че през периода от 16.11.17г. до 21.11.17г. в Република Турция, действайки в условията на продължавано престъпление, след предварителен сговор с три неустановени лица, както и с още 2 лица с установена самоличност ответниците са осъществили престъпния състав на престъплението „измама“ по чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 2, вр. чл. 209, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК спрямо гражданин на Република Турция, с което са му причинили имотна вреда в общ размер на 4 440 евро с легова равностойност от 8 683.89 лв., заплатена чрез 6 парични

превода (от тях 3 в полза на Б. А. на обща стойност 1 340 евро и 1 в полза на А. С. на стойност от 1 500 евро). Тъй като престъплението е посочено в нормата на чл. 108, ал. 1, т. 10 от ЗПКОНПИ, с протоколи с № № ТД 04ВА/УВ-16359/26.11.19г. (приложено на л. 92 от първоинстанционното дело) и ТД 04ВА/УВ-16360/26.11.19г. (приложено на л. 131 от делото) са били образувани проверки срещу двамата ответници за установяване на значително несъответствие в тяхното имущество.

С присъда № 21/10.07.20г. по НОХД № 4/20г. на РС-Кубрат, влязла в сила на 28.07.20г. двамата ответници А. А. С. и Б. И. А. са били признати за виновни в извършването на престъплението, за което им е било повдигнато обвинение, като е прието, че от същото двамата са придобили средства в общ размер на 7 608.18 лв., които не са били възстановени на пострадалия (присъдата е приложена на л. 151-161).

С Решение № 657/17.03.21г. и Решение № 658/17.03.21г. на Комисията са били образувани производства за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество съответно от А. А. С. и от Б. И. А.. С Решение № 1833/30.06.21г. и Решение № 1834/30.06.21г., Комисията е решила да внесе искова молба за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество срещу двамата ответници (л. 31-69).

Наведените в исковата молба твърдения са, че през периода на проверките двамата ответници са били във фактическо съпругеско съжителство. Това се установява и от справките, сочещи на идентичност на регистрираните адреси на двамата ответници (л. 167-169), както и от писмо от 03.12.20г. на РУ „Полиция“-Кубрат (приложено на л. 170). Ответницата е родила през периода на проверката дъщеря Д. Б. А. на 23.06.13г. и син Е. Б. А. на 22.07.18г. (л. 167), за които ответникът А. сочи, че са и негови деца (изявления в с.з. на 22.11.21г. – л. 269). Комисията сочи, че не е установила ответниците да са имали налично имущество към началните дати на проверките спрямо всеки от тях.

Твърдяло се е, че в резултат от извършената проверка по отношение на С., за целия проверяван период от 26.11.2009г. до 26.11.2019г., общият размер на доходите, приходите или източници на финансиране на ответника е **9 872.55 лв.**, общият размер на обичайните и извънредни разходи е **106 540 лв.**, т.е. отрицателна разлика между приходи и разходи в размер на **96 667.45**

лв. (нетен доход в отрицателен размер), а стойността на придобитото имущество (пари, движими и недвижими вещи) възлиза на **109 773.10 лв.**, от които: за придобиване на недвижими имоти в размер на 12 000 лв.; вноски по банкови сметки в размер на 5 190 лв.; непреобразувани парични преводи от трети лица в размер на 84 974.92 лв. и средства от извършеното престъпление в размер на 7 608.17 лв. При това е посочено, че е налице несъответствие в размер на **206 440.55 лв.** в имуществото на проверяваното лице, което е значително по смисъла чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ, във вр. с §1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, т.е. над 150 000 лв., за което се предполага, че е незаконно придобито, доколкото не е установен законен източник на средства.

Наведените спрямо ответницата А. твърдения са, че в резултат от извършената проверка за целия проверяван период от 05.09.2011г. до 26.11.2019г., общият размер на доходите, приходите или източници на финансиране на ответницата е **9 524.20 лв.**, общият размер на обичайните и извънредни разходи е **100 071 лв.**, т.е. отрицателна разлика между приходи и разходи в размер на **90 546.80 лв.** (нетен доход в отрицателен размер), а стойността на придобитото имущество (пари, движими и недвижими вещи) възлиза на **109 773.10 лв.**, от които: за придобиване на недвижими имоти в размер на 12 000 лв.; вноски по банкови сметки в размер на 5 190 лв.; непреобразувани парични преводи от трети лица в размер на 84 974.92 лв. и средства от извършеното престъпление в размер на 7 608.17 лв. При това е посочено, че е налице несъответствие в размер на 200 319.90 лв. в имуществото на проверяваното лице, което е значително по смисъла чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ, във вр. с §1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, т.е. над 150 000 лв., за което се предполага, че е незаконно придобито, доколкото не е установен законен източник на средства.

Отправеното до съда искане е било да се отнеме от ответниците имущество на обща стойност от 112 773.10 лева, представляващо незаконно придобито имущество от А. А. С. и Б. И. А., както следва:

- на основание чл. 151 във вр. с чл. 142, ал.2, т. 1, във връзка с чл. 141 и чл. 149 от ЗПКОНПИ от **А. А. С.** - сумата в размер на 15 000 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на **НЕДВИЖИМИ ИМОТИ**, находящи се в строителните граници на гр. Завет, общ. Завет, обл. Разград, а именно: **ЧАСТ ОТ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1131**, с

площ от 690 кв.м. от квартал 79 по плана на града, одобрен със заповед №280 от 31.05.1979 г., с адрес по удостоверение за данъчна оценка ул. „Люлин“ № 10, при граници и съседи: улица „Люлин“, УПИ IX-131 и ПИ № 132, ведно с построените в имота жилищна сграда, с декларирана застроена площ по данъчна оценка 90 кв.м., подобрения и трайни насаждения, съгласно горечитирания план за частта от поземления имот е отреден УПИ № X-1131, с площ от 720 кв.м., от квартал 79, с неуредени регулационни отношения и ЧАСТ ОТ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1131, с площ от 660 кв.м. от квартал 79 по плана на града, одобрен със заповед № 280 от 31.05.1979 г., с адрес по удостоверение за данъчна оценка ул. „Люлин“ № 10, при граници и съседи: улица „Люлин“, УПИ X-131 и УПИ VIII-1130, ведно с построената в имота жилищна сграда /стопанска постройка по документ за собственост/, с декларирана застроена площ по данъчна оценка 90 кв.м., подобрения и трайни насаждения, съгласно горечитирания план за частта от поземления имот е отреден УПИ № IX-1131, с площ от 690 кв.м., от квартал 79, с неуредени регулационни отношения, за придобиването на които не е установен законен източник, отчуждени с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 3, том I, рег. № 187, дело № 3/10.01.2020 г. (Акт № 36, том 1, дело № 36, вх. рег. №69/13.01.2020 г. на СВ – Кубрат);

- на основание чл. 151, във вр. чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 и чл. 149 от ЗПКОНПИ от **Б. И. А.** - сумата в размер на 5 190 лв., представляваща непреобразуваната част от вноски на каса по разплащателна сметка в лева № 21154942 в „Банка ДСК“ ЕАД, за която не е установен законен източник;

- На основание чл. 151, във вр. чл. 142, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от **А. А. С. и Б. И. А.**, с цена на иска 92 583.10лв., в това число: сумата в размер на 84 974.92 лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание; и сумата в размер на 7 608.18 лв., представляваща придобити средства от престъпление, невъзстановени и непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

Ответниците не са подали отговори на исковата молба. В с.з. пред първоинстанционният съд ответникът С. е направил изявление, че признава това, което се твърди в исковата молба, но не са налични тези суми. Парите са

били изхарчени за децата, нямат къща и кола, живеят на квартира. Ответницата А. е помолила ако е възможно на части да изплащат сумите, тъй като парите са били изхарчени.

С оглед на установеното по-горе съдът приема, че приложимият закон за преценка на допустимостта и основателността на предявените от Комисията осъдителни иски, е ЗПКОНПИ, тъй като проверката и производството пред Комисията, както и производството пред съда за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, са образувани при действието на този закон.

Исковото производство се явява допустимо с оглед на представените писмени доказателства за надлежно сезиране на Комисията от прокуратурата за привличането на ответниците като обвиняеми в извършването на престъпление, посочено в нормата на чл. 108, ал. 1, т. 10 от ЗПКОНПИ, за постановяването на надлежен акт за образуване на проверка за установяване на незаконно придобито имущество, за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество и за внасяне на искане за отнемане на такова имущество от ответниците.

По приложението на ЗПКОНПИ е налице понастоящем противоречива съдебна практика на ВКС по въпросите относно това:

- дали представляват „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период?, и

- подлежи ли на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество?

По тези въпроси е образувано и все още висящо т.д. № 4/2021г. на ОСГК на ВКС. Настоящият състав намира, че следва да сподели по-новата и преобладаваща съдебна практика, изразена в Решение № 97/18.05.18 г. по гр. д. № 3224/17 г., IV ГО, Решение № 191/15.02.21 г. по гр. д. № 4768/19 г., Решение № 147/16.09.19 г., по гр. д. № 1998/18 г., Решение № 263/18.12.20 по гр. д. № 1293/20 и др., че незаконно придобито може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното и свързаните с него лица през изследвания период, *което е налично в края на този период*, респективно че значителното несъответствие е налице, когато разликата между стойността на наличното имущество в края на периода и това в началото надхвърля стойността, определена в закона. По втория въпрос съдът възприема трайно застъпваното вече разрешение от ВКС, *че не може да се отнеме равностойността на имущество, което е преминало през патримониума на проверяваното лице, т. е. не е в негово притежание в края на изследвания период*; „преминаването на блага през патримониума на ответниците, в т.ч. на пари по банкови сметки, има правно значение само доколкото някои от тях са останали в съответния патримониум в края на изследвания период /Решение № 97/18.05.18 г., по гр. д. № 3224/17 г., IV ГО, Решение № 200/14.02.19 г., по гр. д. № 4143/17 г., Решение № 191/15.02.21 по гр. д. № 4768/19 г., Решение № 263/18.12.20 по гр. д. № 1293/20 г., IV г.о. и др./.

Така по-специално в последното цитирано **Решение № 263/18.12.20 по гр. д. № 1293/20 г., IV г.о. на ВКС** е прието, че на „отнемане на основание чл. 74, ал. 1 и 2 ЗОПДНПИ (отм.) подлежи налично имущество, което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица в края изследвания период, към който момент може да бъде установено съответно превишение и релевантното несъответствие. Само ако бъде установено превишение и релевантно несъответствие, може да се предположи, че наличното имущество в края на изследвания период е незаконно придобито. Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице не може да бъде отнето от него: ако имуществото се намира у свързани лица, то се отнема от тях; а ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; а ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от „приобретателя“.

Постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица. Част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи. Ако те са налице в края на изследвания период, те формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Разбира се, в тежест на ищеца е да докаже, какво имущество притежават проверяваното или свързаните с него лица в края на изследвания период. Не е в тежест на ответниците да доказват, че изтеглените суми или наредените плащания са вложени в придобиването на друго имущество или погасяване на задължения, както и че придобитото имущество е потребено, изоставено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало.

Наличното в края на изследвания период имущество е придобито незаконно, ако неговата придобивна стойност превишава с повече от 150 000 лева сумата от възмездно отчужденото имущество, притежавано от лицето в началото на изследвания период и неговите доходи през същия период, след приспадане на направените разходи за неговата и на семейството му издръжка, като се вземат предвид непогасената част от задълженията, поети за придобиване на имуществото, както и всички други факти и обстоятелства, които имат значение за изясняване произхода на имуществото и начина на неговото придобиване. Цялото имущество, извън посоченото, е законно придобито.

Ако в края на изследвания период лицето притежава незаконно придобито имущество, но то или някаква част от него липсва (освен при кражба, погиване или друго събитие, за което ответникът няма вина) или е отчуждена по противопоставим на държавата начин, отнема се неговата равностойност към този момент.

Видно от изложеното паричните средства преминали по банкови сметки, които не са налични в края на изследвания период не формират превишение на имуществото и не могат да обосноват несъответствие, поради което не подлежат на отнемане.

Предпоставка за отнемането по този закон е наличието на превишение и значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице в края на проверявания период; като на отнемане подлежи имущество, а не доход (доход може да бъде отнет само по наказателнопроцесуален ред)“.

В по-рано постановеното Решение № 97/18.05.18 г. по гр. д. № 3224/17 г., IV ГО е прието, че „притежавано имущество е придобито имущество, което продължава да се намира в патримониума на субекта, тъй като не е отчуждено или изоставено нито е потребено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало. Непритежавано е имущество, което е било придобито, но вече е напуснало патримониума на лицето, тъй като е отчуждено, изоставено, потребено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало. Притежаваното имущество има придобивна стойност, която показва какъв паричен ресурс е вложен за неговото придобиване, както и стойност при отчуждаване, която показва какъв паричен ресурс е получен при отчуждаването му (след приспадане на разходите за подобрения)“. И още, „В § 1, т. 5 ДР на ЗОПДНПИ (отм.) е посочено значението на понятието „нетни доходи“ - доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му, от което се вижда, че законодателят влага в това понятие значението на „източници за увеличаване на имуществото“. Доколкото в обикновения говор не се прави разлика между приход и доход, „брутен доход“ са приходите от една дейност, а „нетен доход“ е превишението на приходите над разходите за осъществяването на същата дейност - **т. е. обогатяването от дейността.**“

От така възприетото от ВКС разбиране на понятието „нетен доход“, определено в ЗОПДНПИ /отм./, с идентична дефиниция и в § 1, т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ, следва да се приеме, че не може да има „нетен доход“ с отрицателен размер, който следва да се „прибавя“ към установеното налично имущество. Евентуална разлика с отрицателен знак, получена при изваждането на размера на извършените обичайни и извънредни разходи, извършени от проверяваното лице и членовете на семейството му, от установените техни доходи, приходи или източници на финансиране, ще е доказателство за неизяснен източник на средства за съществуването на проверяваното лице и семейството му, но не представлява обогатяване, което

да е налично.

Изхождайки от гореизложеното, настоящият състав на съда, за да се произнесе по основателността на предявените искове по делото, следва най-напред да установи **вида и стойността на придобитото от ответниците имущество в рамките на проверявания период**, *което все още е налично в техния патримониум към края на периода или е отчуждено по непротивопоставим за държавата начин* (оценени съгласно чл. 148 от ЗПКОНПИ), а при трансформация на имущество – *стойността на наличното трансформирано имущество; респ. паричната равностойност на отчужденото имущество, когато разпореждането е противопоставимо на държавата* (чл. 151 от ЗПКОНПИ). Преминалите през банковите сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период не са част от имуществото. Поради това част от имуществото не може да представлява и отрицателен размер на „нетен доход“.

При това положение, ако при горното изследване се установи, че придобитото от ответниците имущество през целия проверяван период е на обща стойност **под 150 000 лв.**, то не е нужно да се изследват доходите, приходите или източниците на финансиране на ответниците, както и техните обичайни и извънредни разходи, за да се установява нетния им доход, тъй като несъответствието като величина няма да е значително по см. на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

От представените с исковата молба доказателства е видно, че придобитото от ответниците имущество представляват: недвижимите имоти, придобити от ответника С., находящи се в строителните граници на гр. Завет, общ. Завет, обл. Разград и придобити въз основа на договор за покупко-продажба, оформен с НА № 21/06.06.16г. на нотариус И. Б.-Й., рег. № 573 на НК, гр. Кубрат, а именно: ЧАСТ ОТ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1131, с площ от 690 кв.м. от квартал 79 по плана на града, одобрен със заповед №280 от 31.05.1979 г., с адрес по удостоверение за данъчна оценка ул. „Люлин“ № 10, при граници и съсед: улица „Люлин“, УПИ IX-131 и ПИ № 132, ведно с построените в имота жилищна сграда, с декларирана застроена площ по данъчна оценка 90 кв.м., подобрения и трайни насаждения, съгласно горецитирания план за частта от поземления имот е отреден УПИ № X-1131, с площ от 720 кв.м., от квартал 79, с неуредени регулационни отношения и

ЧАСТ ОТ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1131, с площ от 660 кв.м. от квартал 79 по плана на града, одобрен със заповед № 280 от 31.05.1979 г., с адрес по удостоверение за данъчна оценка ул. „Люлин“ № 10, при граници и съседи: улица „Люлин“, УПИ Х-131 и УПИ VIII-1130, ведно с построената в имота жилищна сграда /стопанска постройка по документ за собственост/, с декларирана застроена площ по данъчна оценка 90 кв.м., подобрения и трайни насаждения, съгласно горесцитирания план за частта от поземления имот е отреден УПИ № IX-1131, с площ от 690 кв.м., от квартал 79, с неуредени регулационни отношения (л. 98-99). Според Комисията имотите са имали стойност към датата на придобиването от 12 000 лв., а според заключението на съдебно-оценителната експертиза, изслушано пред първоинстанционния съд, което настоящият съд кредитира – тази стойност е била 7 500 лв. Имотите са отчуждени от С. с договор за продажба, оформен с НА № 3/10.01.20г. на посочения по-горе нотариус за цена от 7 100 лв. (л. 100-101). Според заключението на цитираната експертиза стойността на имотите към датата на тяхното отчуждаване възлиза на 8 000 лв.

Освен това според влязлата в сила осъдителна присъда, с която двамата ответници са били признати за виновни в извършването на престъплението, за което са били привлечени като обвиняеми, същите са получили имотна облага в размер на общо 7 608.18 лв., която не е била преобразувана в друго имущество.

Наред с горното Комисията представя доказателства за извършени от ответника С. вноски на каса по банковата си сметка в „Банка ДСК“ ЕАД с № 21154942 в общ размер на 5 190 лв., както и за получени парични преводи чрез системите за бързи плащания „Western Union“ и „Money Gram“ от двамата ответници в общ размер на 84 974.92 лв., които не са били преобразувани в други имущества при проследената трансформация на средствата.

Посочените парични суми, преминали през банковите сметки на ответниците, не са налични – така и съобразно допълнителното заключение на СИЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, което настоящият състав на съда кредитира.

Изхождайки от посоченото по-горе, преминалите през банковите сметки на ответниците или по друг начин през патримониума им парични

суми не съставляват част от придобитото имущество, ако не са налични в края на периода, поради което следва да се приеме, че придобитото имущество за целия проверяван период от ответниците възлиза на обща стойност от **8 000 лв.** – стойността на придобитите недвижими имоти към датата на тяхното отчуждаване от ответника С..

Горното сочи, че стойността на придобитото имущество **е по-малка от 150 000 лв.** и при това положение не е необходимо да се извършва изследване на останалите компоненти, определящи „нетен доход“ на ответниците през проверявания период, за да са установи дали е налице „значително несъответствие“, защото, както се посочи и по-горе - **отрицателна величина на нетния доход не е имущество и не следва да се „добавя“ към стойността на придобитото имущество.**

Само на това основание предявените иски се явяват неоснователни и решението следва да бъде потвърдено.

По разноските.

Настоящият състав на съда констатира, че в актуалната съдебна практика се налага разбирането, че на осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ /идентичен на чл. 78, ал. 2 от ЗОПДНПИ /отм./ при отхвърляне на исковите на Комисията, същата следва да бъде осъдена да заплати дължимата държавна такса по делото (като се извежда аргумент за това и от нормата на чл. 154, ал. 3 от ЗПКОНПИ) – така в Определение № 13 от 12.01.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3107/2020 г., IV г. о., ГК; Решение № 54 от 13.05.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4866/2016 г., IV г. о., ГК; Решение № 147 от 16.09.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1998/2018 г., IV г. о., ГК; Решение № 191 от 15.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4768/2019 г., IV г. о., ГК; Решение № 1411 от 4.01.2022 г. на САС по в. гр. д. № 555/2021 г.; Решение № 152 от 22.12.2021 г. на БАС по в. гр. д. № 304/2021 г.; Решение № 140 от 14.12.2021 г. на БАС по в. гр. д. № 423/2021 г. При това положение Комисията следва да бъде осъдена да заплати в полза на ВАпС, по бюджета на съдебната власт, сумата в размер на **2 255.46 лв.** (2% върху обжалваемата част от решението, имаща цена на исковите в общ размер от 112 773.10 лв.).

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 58/27.04.22г., постановено по гр.д. № 188/21г. на ОС-Разград.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, да заплати в полза на Апелативен съд-Варна, по бюджета на съдебната власт, сумата в размер на **2 255.46 лв. (две хиляди двеста петдесет и пет лева и четиридесет и шест ст.),** на осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните, при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____